

door **DANY GROSEMANS**
 Tel.: 0475/97.10.11 Dany@alldog.be
www.dierengedrag.be www.alldog.be

GEGEVENS OVER DE HOND

- Naam: Dino
- Ras: Lhasa apso
- Leeftijd: 5
- Geslacht: Reu

GEGEVENS OVER HET GEZIN

- Man en vrouw die beiden niet meer buitenshuis werken.
- Ze wonen in een appartement in de stad.

Dino

PROBLEEMGEDRAG

- Als er vreemde mensen op bezoek komen, dan blaft Dino onophoudelijk.
- Tijdens de wandeling reageert Dino agressief tegenover sommige mensen en honden.
- Als er voedingsbrokjes in zijn etensbak liggen, dan gedraagt Dino zich agressief wanneer de bazen in zijn buurt komen.
- Dino heeft de beide bazen al een paar keer gebeten.
- Dino laat niet toe dat iemand die 's nachts even opstaat, weer onder de wol kruipt. De bazen moeten dan de rest van de nacht op de sofa doorbrengen.
- De bazen zijn zo bang voor de gevolgen, dat ze vreemden niet toelaten hun hond te strelen.
- Dino is soms ook erg lief. Hij komt geregeld om aandacht vragen.
- Volgens de bazen is Dino 'verwend'. Als jonge hond is hij veel ziek geweest en was het een probleemhondje.
- Buitenshuis is hij vlug bang. Hij durft soms niet voorbij een vrachtwagen, voorbij wegwerkzaamheden, vreemde dingen... De bazen krijgen hem dan niet vooruit. Zij moeten hem dan dragen.
- Omdat hij de weg naar de dierenarts kent en er niet naartoe wil wandelen, zijn de bazen genoodzaakt de taxi te nemen om naar de dierenarts te gaan. Terug naar huis gaat vanzelf.

MAATREGELEN DIE DE EIGENAARS ZELF AL GEPROBEERD HEBBEN:

- De bazen hebben lang getwijfeld om met Dino naar school te gaan, maar hebben dat uiteindelijk niet gedaan. Hun grote schrik was dat de trainingstechnieken te ruw en te brutaal zouden zijn en bijgevolg niet aangepast aan hen en de hond.
- Voor de rest hebben de eigenaars steeds geprobeerd om het de hond naar zijn zin te maken, hem niet te storen en lief te zijn tegen hem. In de mate van het mogelijke hebben de eigenaars zich proberen aan te passen aan hun hond.

Als ik uit de lift stap en in de gang sta, gaat alles nog goed. Wanneer de bazen de deur voor mij open doen, zie ik niet direct een hond. Maar vanaf het moment dat ik één stap binnen zet, hoor en zie ik hem. De hond blaft aanhoudend. De eigenaars vertellen mij dat dit gedrag het probleem is. Ik hou de hond in de gaten terwijl ik ga zitten. Ik weet uit ervaring dat deze kleine hondjes niet nalaten om in de hielten te bijten of van onder de tafel naar de benen of handen uit te halen. Deze hond blijft mij in het oog houden en blijft blaffen. Meestal vermindert dat wel snel, maar bij deze hond is het na een 10-tal minuten nog altijd even erg. Omdat het geblaf het gesprek met de eigenaars erg bemoeilijkt, vraag ik de eigenaars de hond een halsband en een leiband aan te doen. Hier wordt een tweede probleem duidelijk. Een halsband heeft de hond al aan, maar de leiband vast-

klikken blijkt een probleem. Na heel wat pogingen lukt het en halen ze beiden opgelucht adem. Als ze de leiband aan mij geven, slaag ik erin om de hond te laten stoppen met zijn geblaf. De eigenaars reageren verwonderd. Dat was hun tot nog toe nog niet gelukt. Gezien de eigenaars aarzelden om hun hond zelf de leiband aan te doen, vraag ik hen of de hond ook hen bijt. Ze vertellen mij dat dit geregeld voorkwam. De eerste keren was Dino nog maar pas bij hen en was hij een puppy van 8 weken. Toen al beet hij venijnig in de voeten als hij zijn zin niet kreeg. Dat gedrag is alsmaar erger geworden en heeft ertoe geleid dat de eigenaars hem op zeker ogenblik niet meer mochten verzorgen. Als ik Dino bekijk, zie ik nochtans een hond die goed verzorgd is. Hij heeft een lange en overvloedige vacht. De eigenaars vertellen mij dat ze dan ook elke drie weken een afspraak hebben bij het hondenkapsalon. Daar

gedraagt hij zich voorbeeldig. Thuis, echter, laat hij zich niet borstelen of verzorgen door zijn bazen. Ook bij de dierenarts geen probleem. Die kan hem zonder tegenstribbelingen onderzoeken. Dino heeft al een week een oortnsteking en moet daarvoor dagelijks druppeltjes in zijn oren krijgen. De bazen worden gebeten als ze dat zelf doen. Dus... moeten ze elke dag met Dino naar de dierenarts.

Terwijl ik Dino aan de leiband blijf houden, wordt hij rustig en gaat hij liggen naast mijn stoel. De eigenaars geloven hun ogen niet. Als ze vragen wat ze zouden moeten doen om hetzelfde resultaat te verkrijgen, dan vertel ik ze dat ik eerst nog veel meer gegevens nodig heb. Ik vertel ze dat ik wel al kan zien dat Dino blaft omdat hij bang is. Daar zijn ze erg verwonderd over.

Ik stel de bazen nog meer vragen. Hoe reageert hij op straat? Wat als hij buitenshuis andere mensen ziet? Hoe was hij toen hij een puppy was? Waar slaapt hij? Wordt er met hem gewandeld? Enzovoort. Beetje bij beetje wordt mij duidelijk dat het probleem veel groter is dan ik dacht.

GEEN EENVOUDIG PROBLEEM

De eigenaars moeten bijvoorbeeld een taxi nemen als ze naar de dierenarts willen, die nochtans op wandelafstand woont. De bazen zouden hem moeten dragen, maar hij weegt meer dan 10 kg. Vandaar de taxi. De eigenaars wonen in de stad en het park bevindt zich op 300 meter. Maar... het park ligt op de weg naar de dierenarts. Dus... Dino wil niet naar het park. Dino wil alleen maar het blokje om. Alle pogingen om verder met hem te wandelen

dan zijn vertrouwde route botsen op verzet. Hij wil dan niet verder en 'niets helpt'. De eigenaars vertellen mij ook nog over andere problemen. Zo kunnen ze niet terug naar bed als ze even opgestaan zijn en moeten uit de buurt van zijn etensbak blijven.

Ik vraag aan de eigenaars of we eens kunnen wandelen met Dino. Want ik wil toch weleens zien hoe hij erin slaagt om twee volwassenen zijn wil op te dringen. Als we buiten komen, zie ik waarom Dino denkt dat hij de baas is. De bazen zijn geneigd om Dino te volgen. Hij mag beslissen waar hij wil gaan en staan. Als we bijna aan het einde zijn van Dino's vertrouwde route, vraag ik de eigenaars of ik de leiband mag overnemen. Ze vertellen me waar de dierenarts woont. Ik wandel in een strak tempo en terwijl ik de eigenaars verwonderd achter mij laat, slaag ik erin om het park te bereiken. Slechts één keer heeft Dino geprobeerd om mij tegen te houden. En het gevolg? Ik spande de leiband aan, zei niets en bleef trekken tot Dino zelf een klein beetje in mijn richting kwam en heb hem toen beloond. Ik ben verder gestapt en Dino heeft blijkbaar geleerd dat zijn trucje bij mij niet lukt.

In het park geef ik de leiband aan de verwonderde bazen en vertel ik hen dat ik geen speciale gaven heb die zij niet hebben. Op de terugweg leer ik ze hoe ze moeten reageren om tot hetzelfde resultaat te komen. Dat lukt vrij goed.

Als we terug thuis zijn bij de eigenaars, is Dino's houding tegenover mij compleet veranderd. Hij komt vragen om gestreeld te worden en komt vanzelf naast me op de grond liggen... ▶

TEKST EN FOTO'S: DANY GROSEMANS

MIJN CONCLUSIE

Dino is bang en weinig zelfverzekerd. Als jonge hond heeft hij daarom uitgezocht of zijn 'eigenaars' ook zijn 'bazen' konden zijn. Om hun baas-zijn te testen heeft Dino geprobeerd om zijn wil op te dringen. En... omdat hij dikwijls zijn zin kreeg, heeft hij geconcludeerd dat hij de baas is. Dat heeft ertoe geleid dat hij nu een bezig gedrag vertoont, maar tegelijkertijd is hij nooit 'genezen' van zijn angst. Dino is dus een bange hond, die denkt dat hij er alleen voorstaat om de zaak op te lossen. Hij test zijn bazen nog geregeld om te zien of ze toch nog niet meer baas geworden zijn.

MIJN OPLOSSING

De eigenaars moeten Dino duidelijk maken dat zij de baas zijn. Ik vertel hen dat ze hun hond daarvoor niet hoeven te straffen of pijn te doen. De eigenaars halen opgelucht adem, want daar waren ze bang voor. Die angst heeft er trouwens voor gezorgd dat ze niet naar de hondenschool zijn gegaan.

□ De bazen mogen niet steeds toegeven als Dino iets komt vragen. Doordat de eigenaars toegeeflijk zijn en gediensstig zijn wensen vervullen, denkt de hond dat de eigenaars zijn slaafjes zijn. Dat mag niet de bedoeling zijn.

□ De bazen moeten de hond ook wat minder vrijheid geven in z'n doen en laten. Nu mag Dino immers gaan en staan waar en wanneer hij zelf wil, en dat geeft hem de indruk dat hij de wetten kan stellen.

□ In een volgende stap moeten de bazen Dino kunnen verzorgen. Daarom zullen ze hem duidelijk moeten maken dat bijten er niet toe leidt dat de bazen ophouden met hun verzorging. Ik toon ze hoe ze dat kunnen doen. Maar daarvoor hebben ze handschoenen nodig, want Dino bijt wel door.

Het is de bedoeling dat de bazen eerst sleutelen aan hun algemene omgang met de hond. Dan kan ik binnen een week kijken wat het resultaat daarvan is en hoe we de volgende stap aanpakken. We maken een afspraak voor een volgende consultatie. ▶

VORIGE MAAND: LANA

Toen de bazen bij mij weggingen, waren ze duidelijk gerustgesteld. In het gedrag van Lana was ikzelf ook gerust. Waar ik echter mijn twijfels over had, was het gedrag van andere hondeneigenaars. Blijkbaar is het moeilijk om deze mensen ervan te overtuigen dat hun honden Lana gerust moeten laten. De eigenaars van Lana hadden mij verteld dat de meeste hondeneigenaars in hun buurt van mening zijn dat een golden retriever geen enkele vorm van agressie mag vertonen. Ook niet wanneer Lana andere honden duidelijk wil maken dat zij hun opdringerige gedrag niet graag heeft.

Ik had in elk geval de bazen kunnen overtuigen dat Lana perfect normaal reageert wanneer ze andere honden duidelijk maakt dat ze 'stijl' en 'tact' verwacht van honden die kennis willen maken met haar. Mijn antwoord is dat Lana gewoon te veel 'Engelse' klasse heeft voor de ongemanierde honden in haar buurt. Gelukkig zien de eigenaars in dat de gevoeligheid van Lana en het zich vlug bedreigd voelen niets met gevaarlijke agressie te maken heeft. Lana verweert zich wel, maar alleen als andere mensen hun honden niet op tijd terugroepen of wanneer Lana's baasjes haar dwingen te dichtbij honden te komen die zij er nog honden met 'maniere' ▶

ze niet vertrouwt. Een paar weken na hun bezoek stuurde de bazin van Lana mij foto's waarop Lana te zien is al spelende met andere honden.

Ik ben nu ook gerustgesteld: ook in Antwerpen die zijn er nog honden met 'maniere' ▶